BEDA VENERABILIS
Österreich, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 193
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26002
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ori post mutato locum dat ille qui delonge suę conuersationis confiden
tia securior factus erta illarum qui se in ępō seruiu sunt agilitate pātur. ę cū
rubore nouissimum locū tenet. qndo de alīs meliora cognoscens quęqd
sua operatione celsiu sentiebat. humiliat dicens cum ppha. Egens sum ego ę in la
boribus a iuuentute mea. exaltatus aūt humiliatus sum ę confusus. Sed cum
uocatus fueris uade recumbe in nouissimo loco. Quanto magnus es inquit
humilia te in omnibus. Et psalmista gl'atur. Humiliatus sum usq; qq;. dne
uiuificame secdm uerbum tuū. manifeste significans ita se adeo posse uiuificari
si de suis ipse uirtutibus humilia sentiret. Et cum uenerit qui te invitat di
cat tibi. amice ascende sup̄ius. Venens dns quē humilem inuenerit amici
nomine beatificans sup̄ius ascendere ꝓcipiet. qui cumq; eni humiliauerit
se siē paruulus. hic ē maior in regno celoꝝ. Tunc erit tibi gl'a coram simul dis
cumbentibus. Pulchre dr tunc erit gl'a. ne nunc querere incipias qd tibi serua
tur in fine. quia sic salomon ait. hereditas adēm festinatur in principio. in no
uissimis benedictione carebit. Potest aūt ę in hac uita intelligi. qui in nouissi
mo loco recumbens inuenitur dno uenente sublimatur. quia cotidie domus suas nupcias intrat cotidie
mores. sedes. habitus conuiuatū diuiducat. ę superbos despiens. humilibus sepe
tanta suspē mūera pstat. ut eos merito simul discumbentū. hoc ē in fide qui
escentium ceteris unanimi admiratione glorificet. stupensq; in auctoris sui lau
dationē psiliat dicens Michi aūt nimis honorificati sunt amici tui ds. nimis
confortatus ē principatus eorū. Quia omnis qui se exaltat humiliabitur. ę qui se
humiliat exaltabitur. Et hac conclusione manifeste claret ꝓcedentem dm sermonē
typice intelligendū. Neq; enim mox omnis qui se coram hominibus exaltat humi
liabitur. aut qui se in conspectu hominum humiliat exaltabitur abeis. sed e contrario
ōnumq̄m qui se ut in apice dignitatis uel in alia quilibet adquirenda gl'a suble
uat usq; in finem exaltari noēssat. Similiter ę humilis quilibet ac uerecundus in
sua qua contentus est usq; adhuc terminū mediocritate pseuerat. ę ido qua
uita uertatis sementum omnis qui se in aure de meritis alterius humiliabitur
adeo ę qui proinde se debenefactis humiliat exaltabitur. habet eunde pro cul
dubio sensum ꝓmissus sermo redemptoris quo ꝓmos in nuptis arubatus queri uetat
Dicebat aūt ę ei qui se inuitauerat. Cum facis prandiū ē egrum.
aut cenā noli uocare amicos tuos neq; frs tuos neq; cognatos neq; uicinos
diuites. frs amicos ę diuites alteriusū conuiuia celebrare non quasi scelus
inter dicit. sed sic ceta necessitatis humane cōmertia ubi ę peccatores pecca
toribus feneratur ut recipiant equalia ad pro merenda uite celesti ꝓmia
nil ualere ostendit. Venq; subiungit. Ne forte ę ipsi te reuiuitent ę fiat
tibi retributio. Cui simile ē qd alibi dicit. Et si benefecerit his qui uobis bene
faciunt. quę uobis ē grā. neq; hic dicit. peccatum ē uobis. sed q uobis ē grā.

Non aut. ę fiat tibi pec
catum. s. ę fiat inquit
tibi retributio.